

El TC tomba la prohibició autonòmica del 'fracking'

Declara inconstitucional la llei càntabra per invasió de competències estatals

ARA
BARCELONA

El Tribunal Constitucional (TC) només ha necessitat cinc mesos per tornar la prohibició autonòmica de la tècnica del *fracking*. El ple de l'alt tribunal va decidir dimarts declarar inconstitucional la llei impulsada per Cantàbria que prohibia aquesta tècnica, per invasió de competències estatals, com demanava el recurs que va presentar a finals del mes de gener el govern espanyol.

L'executiu va argumentar que la norma càntabra vulnera la llei estatal del sector d'hidrocarburs, segons la qual correspon a l'administració de l'Estat "atorgar les autoritzacions i els permisos relatius a hidrocarburs quan afecti l'àmbit territorial de més d'una comunitat autònoma i les zones de subsòl marí". El govern espanyol també considera que la prohibició autonòmica "buidava de competències l'Estat en matèria d'hidrocarburs". L'administració estatal va afegir que "d'acord amb la jurisprudència constitucional, les competències autonòmiques sobre medi ambient no es poden estendre de manera que impedeixin completament l'exercici de les competències estatals". També va recordar que "la legislació estatal no ignora la protecció ambiental en la utilització d'aquesta tècnica".

Cantàbria diu que serà restrictiva

El govern autonòmic de Cantàbria, del Partit Popular, va ser el primer que va aprovar una llei per prohibir el *fracking*. El conseller de medi ambient d'aquesta comunitat, Javier Fernández, va reconèixer ahir la seva "decepció" per la decisió del TC, però va afegir que només s'ha perdut "una batalla" i va prometre que "la guerra" contra aquesta tècnica continuarà.

Fernández es va mostrar prudent argumentant que encara no coneix el contingut íntegre de la

sentència, però va afegir que es pot "intuir" que la decisió va en el sentit d'evitar una prohibició "absoluta i genèrica" a tot el territori, cosa que considera que pot permetre analitzar "cas per cas".

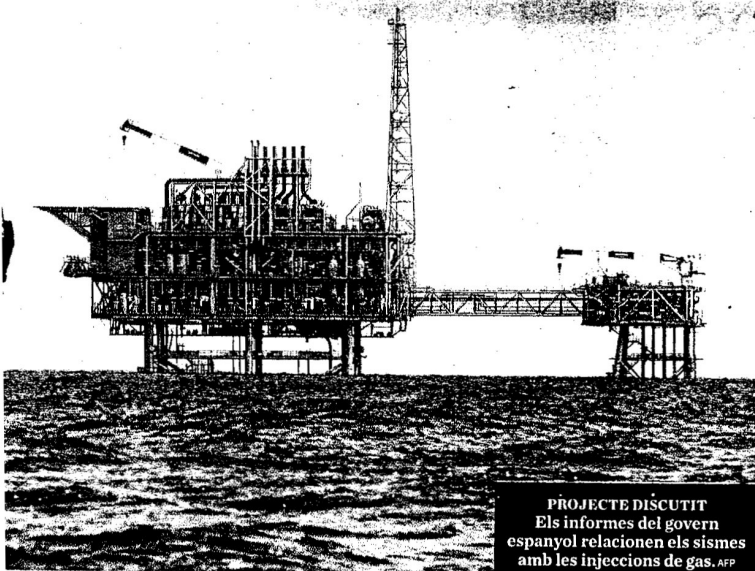
El conseller de Medi Ambient va afegir que "es tanca una porta, però s'obre una finestra", i va anunciar que el govern autonòmic aplicarà la sentència de la manera "més exigent i rigorosa" i que aprovarà la legislació "més restrictiva possible". Fernández va reiterar que, independentment de l'evolució de les lleis, "a Cantàbria, amb aquest govern, no hi haurà *fracking*".

Prohibició indirecta a Catalunya

A Catalunya la Generalitat ja va buscar una fórmula legal per evitar que es practiqui la tècnica en territori català sense les competències per prohibir extraccions o permisos de prospecció aprovats prèviament pel govern espanyol. Ho va fer amb una modificació de la llei d'urbanisme, un àmbit en què sí que té competències, que es va incloure en la llei d'acompanyament dels pressupostos d'aquest any 2014.

El text afegit a la llei d'urbanisme estableix que "en l'explotació de recursos naturals en sòl no urbanitzable, en el cas d'aprofitament d'hidrocarburs, no és permès d'utilitzar la tecnologia de la fracturació hidràulica quan pugui tenir efectes negatius sobre les característiques geològiques, ambientals, paisatgístiques o socioeconòmiques de la zona, o amb relació a altres àmbits competencials de la Generalitat".

D'aquesta manera, el Govern no prohibeix directament la tècnica, però hi posa unes condicions que són pràcticament impossibles de complir. La decisió de la Generalitat es va basar en un informe d'un grup d'experts que deia que a Catalunya només hi ha una petita zona del Prepirineu - 300 quilòmetres - en què hi ha el tipus de roca que emmagatzema gas natural, conegut com a gas esquist. —

PROJECTE DISCUTIT
Els informes del govern espanyol relacionen els sísmes amb les injeccions de gas. AFP

Compromís
Zapatero va posar la clàusula el 2008 que deia que ACS no hi perdria mai

Calendarí
Escal ha de tornar els bons del BEI el 30 de novembre si la planta no inicia l'activitat

d'Escal, que considerava injust que l'Estat rebés unes "instal·lacions caríssimes que mai s'haurien construït sense l'existència de la clàusula a debat". El Suprem, però, també afegia que en funció del grau de negligència de l'empresa, la indemnització podria variar. Davant aquesta resposta, el govern del PP es podria plantejar una batalla jurídica contra Escal UGS per pagar el mínim possible, però segurament no ho farà perquè l'empresa també pot acusar el govern espanyol de negligent per haver autoritzat una instal·lació que ha resultat defectuosa. Ara l'Estat ha de decidir si planta cara o si busca un acord polític amb Florentino Pérez per una xifra inferior als 1.600 milions.

Què és i per a què havia de servir el Castor?

El Castor és un magatzem de gas submarí que aprofita un antic jaciment de petroli -Amposta- abandonat des de fa dècades. Consta d'una plataforma marina i una altra de terrestre connectades per un gasoducte de 22 quilòmetres. El magatzem havia de ser el més gran d'Espanya amb una capacitat de 1.300 milions de metres cúbics de gas que permetrien proveir el sistema gasístic estatal durant almenys 15 dies. El gas s'injectaria al magatzem i es guardaria fins que fos necessari. El Castor es va dissenyar en plena bombolla immobiliària i amb unes previsions de demanda de gas que creixien sense parar. Abans d'iniciar la construcció, aquestes previsions ja no eren les mateixes, però el projecte no es va aturar. —

EL BITLLET

La factura de Florentino

A les Terres de l'Ebre encara els bull la sang quan recorden el que va dir Florentino Pérez al programa *Salvados*. "La gent es va espantar per res", argumentava el president d'ACS, màxim accionista del Castor, per referir-se als terratrèmols. Florentino desdramatitzava, però ja intuïa que el projecte era inviable. Encara no havia rebut l'estocada dels informes encarregats per Indústria, guardats al calaix del ministeri durant mesos, però tots els experts ho apuntaven. El que passa és que Florentino tenia un roc a la faixa: la garantia que l'Estat li ha d'abonar, com a mínim, el valor residual de la instal·lació. El PP pot intentar minimitzar la indemnització, tot i que no la podrà evitar. I qui acabarà pagant serà el contribuent via factura de gas. Un negoci ruïnós, per als mateixos de sempre.

JOAN SERRA
CAP DE SOCIETAT

La pressió social contra el *fracking* va portar la Generalitat a incloure una prohibició indirecta en la llei d'urbanisme. DAVID BORRAT